

A PÁRHUZAMOK TANULSÁGA

Máté 28,1-20.

PÁRHUZAMOK

Talán nem vagyok egyedül azzal, hogy eddig még nem figyeltem fel arra, hogy Máté evangéliumának utolsó fejezetében milyen elgondolkodtató párhuzamok találhatóak a fejezet szereplői között! Az első húsvét hajnalán ott látjuk az sír őrzésére rendelt *római katonákat* és a sírhoz érkező *asszonyokat*. Azután olvasunk a *főpapokról*, a *vénekről* és *tanítványokról*. S végül a harmadik történetbeli párhuzam az *őrök* és a *tanítványok* között áll fenn. Ünnepi istentiszteletünkön ezeket a párhuzamokat nézzük meg, hogy a végén levonjuk azok tanulságait!

1. AZ ŐRÖK ÉS AZ ASSZONYOK

Az őrök és az asszonyok történetében olvassuk az első párhuzamokat! Az **első hasonlóság** az, hogy mind az őrök, mind az asszonyok elsőként lesznek tanúi a természetfölötti csodának: *Jézus Krisztus feltámadásának*. Az őrök is, az asszonyok is ugyanazt látják, ugyanazt élik át: „**És íme, nagy földrengés támadt, mert az Úr angyala leszállt a mennyből, és odalépve elhengerítette a követ, és leült rá. Tekintete olyan volt, mint a villámlás, és ruhája fehér, mint a hó.**”^{28,2-3} A **második hasonlóság** az, hogy *azonos reakciót* váltanak ki belőlük az átélt események. Mind az őrök, mind pedig az asszonyok megijednek attól, amit látnak. A **harmadik hasonlóság** pedig az, hogy mind az őrök, mind az asszonyok *hírvivőkké* válnak: tovább kell adniuk azt, amit láttak és átéltek: ti. azt, hogy *tanúi voltak Jézus feltámadásának*.

Ennyi hasonlóság mellett mégis van két lényeges **különbség!** Az **egyik különbség** az, hogy az asszonyokat megszólítja az angyal, hogy magyarázatot kapjanak a látottakra, és ezáltal feloldódhatnak a félelmeik: „**Ti ne féljete! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. Nincsen itt, mert feltámadt, amint megmondta. Jöjjetek, nézzétek meg azt a helyet, ahol feküdt.**”^{28,5-6} A másik eltérés pedig az, hogy az őrökkel ellentétben az asszonyok találkoznak is a feltámadott Úrral: „**És íme, Jézus szembejött velük...**”^{28,9}

2. A VALLÁSI VEZETŐK ÉS A TANÍTVÁNYOK

A fejezet következő párhuzamát a *vallási vezetők*: a főpapok és a vének, valamint a *tanítványok* között olvashatjuk. Bennünk az a közös, hogy *közvetlenül nem részesei Jézus feltámadásának*, de a hírvivőkön keresztül mégis eljut hozzájuk a természetfölötti csoda megtörténte. Így közvetve ugyan, de mindkét csoport részesévé lesz a feltámadás csodájának.

Az elgondolkodtató az, hogy mégis mennyire *másként kezelik* a hallottakat! A vallási vezetők ahelyett, hogy maguk is utánajárnának az őrök által elmondottak igazságának, inkább ezt teszik: „**Azok pedig összegyűltek a vénekkal, és úgy határoztak, hogy sok ezüstpénzt adnak a katonáknak, és így szóltak: Ezt mondjátok: Tanítványai éjjel odajöttek, és ellopták őt, amíg mi aludtunk.**”^{28,12-13} És mit tesznek a tanítványok? „**A tizenegy tanítvány pedig elment Galileába arra a hegyre, ahova Jézus rendelte őket.**”^{28,16} A tanítványok látnak, hisznek és engedelmeskednek annak, amit a feltámadott Jézus parancsolt nekik.

3. AZ ŐRÖK ÉS A TANÍTVÁNYOK

Az evangélium utolsó párhuzamát az örök és a tanítványok között látjuk, abban, hogy mind az örök, mind a tanítványok küldetés kapnak. *De mennyire más is a küldetésük!* Más a küldő és ezért más a küldetés tartalma is!

Az öröket a vallási vezetők küldik ki, és küldetésük tartalma egy nyilvánvaló hazugság. Hamis üzenetük az, hogy Jézus tanítványai *éjjel odajöttek a sírhoz, és ellopták őt, amíg ők aludtak.* A tanítványok is kapnak egy küldetést, de őket a feltámadott Jézus indítja útjukra, és a megbízásuk így szól, és ez egyben küldetésük tartalma is: „Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek...” ^{28,19-20.}

A vallási vezetők örökre bízott hazugsága azonban több kérdést vet fel, mint ahányat megválaszol! Nézzük ezeket a kérdéseket!

1. *Miért nem vonták kétségbe a főpapok és vének a katonáknak az üres sírral kapcsolatos jelentését? Egyértelmű, hogy elfogadták igaznak, és sietve kitaláltak rá valamilyen magyarázatot, hogy miként történt az egész.*
2. *Miért aludtak volna a katonák, amikor őrködniük kellett volna? A római hadseregben halállal büntették azt a katonát, aki elaludt az őrhelyén.*
3. *Hogy volt lehetséges, hogy valamennyi katona egyszerre aludt el? Túlmegy a szavahihetőség határán az az elképzelés, hogy mindnyájan egyidejűleg kockáztatták a halálbüntetést, csak azért, hogy egy kicsit pihenjenek.*
4. *Ha a katonák mindnyájan aludtak, honnét tudhatták, hogy a tanítványok ellopták Jézus testét?*
5. *Egyáltalán, miért akarták volna a tanítványok ellopni Jézus testét? Eszükbe sem jutott! Ellenkezőleg, ők maguk is meg voltak lepve, és hitetlenkedtek, amikor megtudták, hogy Jézus feltámadt.*
6. *Valószínű-e, hogy a tanítványok, akik az életük féltve menekültek el Jézus elfogásakor, és Mesterük keresztre feszítése után is életüket féltve bujkáltak a római hatóságok elől, hirtelen olyan bátorságot nyertek, amellyel fölvettek a harcot a római őrséggel, és kirabolták a sírt, miközben tudták, hogy az ilyen bűncselekmény halálbüntetést von maga után?*
7. *Hogyan tudhatták a tanítványok elgörgetni a követ anélkül, hogy az őrséget felébresztették volna? A kő olyan súlyos volt, hogy csak nagy zajjal lehetett volna csak elmozdítani.*
8. *Hogyan tudták a tanítványok egyáltalán megmozdítani a követ? A heródesi korban a sírkövet egy vájatban görgették, mígnem egy mélyedésben megállt. Sokkal könnyebb volt tehát egy ilyen sírt lezárni, mint ismét felnyitni. Azonfelül a sírt a római hatóságok a lehető legjobban „biztosították”. Ráadásul lepecsételték. Ennek a pecsétnek a feltörését pedig halállal büntették.*
9. *Ha a tanítványok lopták el a testet, miért vesztegettek még időt arra is, hogy a leplet eltávolítsák a halottról, sőt a fejkendőt külön szépen összehajtogatva hagyják ott a sírban, ahogyan azt az evangéliumok leírásában olvassuk?* ^{Lk 24,12.; Jn 20,6-7.} *Lehetséges ilyen hidegvérrel végrehajtani egy ilyen kockázatos tettet?*
10. *Hogyan indulhattak a tanítványok, ezek az emberek széles e világra, életüket is kockára téve, sőt a halált is vállalva hirdetni a feltámadást, ha tudták, hogy az, amit hirdetnek valójában*

hazugság? Márpedig Jézus tanítványai János kivételével mind mártírhálált haltak ezért a hazugságért! A Biblia egyedül Jakab apostol halálát jegyzi fel, a többiek halálát az egyházi hagyomány örökölte meg. **Jakab** apostolt Heródes király „karddal kivégeztette”. ^{ApCsel. 12,2.} **Pétert** fejjel lefelé egy „x” alakú keresztre feszítették Rómában. A másik **Jakabot, Jézus testvérét**, aki a jeruzsálemi gyülekezet vezetője volt, ledobták a templom délkeleti ormáról – több mint 30 méter magasból –, amikor nem akarta megtagadni a Krisztusba vetett hitét. Jakab túlélte az esést, ekkor ellenségei agyonverték egy bottal. **Nátánaélt** igehirdetése miatt Örményországban korbácsolták halálra. **Andrást** Görögországban keresztre feszítették. **Tamás apostolt** egy indiai missziós útván szúrták le egy dárdaival. **Mátyást**, akit az áruló Iskáriótes Júdás helyére választottak, halálra kövezték és lefejezték. Jézus tanítványai tehát egy kivételével – a hagyomány szerint legalábbis – mind mártírhálált haltak ezért a meggyőződésükért. Haláluk így lett csodálatos bizonyítéka annak, hogy Jézus Krisztus feltámadása, aminek mindannyian tanúi voltak, nem hazugság, hanem maga az igazság!

4. A PÁRHUZAMOK VÉGSŐ TANULSÁGA

Jézus Krisztus feltámadása keresztyén hitünk biztos alapja, hiszen Krisztus feltámadása nélkül nincsen keresztyénség! De tisztában vagyok azzal, hogy Jézus feltámadásának igazsága sokak számára ma is hazugság. Mert „**mind a mai napig**” a zsidó vallási vezetők által kitalált, és az örök által hirdetett hazugságot hiszi el inkább az emberiség nagy része, miközben az apostolok igazságát, amiért ők az életüket adták, tartják inkább hazugságnak, és ezért megvetik, megmosolyogják, kigúnyolják azt.

Mi hát a végső tanulsága a Máté evangéliumának utolsó fejezetében olvasható párhuzamoknak? Talán az, hogy a hazugságot, még ha az bizonyíthatóan hazugság is, jobban elhiszik az emberek? Talán az, hogy a jelenben is létezik „**a két küldő és a két küldetés**”- elve? Talán az, hogy ma is igaz a küldöttekre, hogy az egyik egy hazugságot, és ezáltal a halált, míg a másik, a feltámadás igazságát, és ezáltal az életet hirdeti? Igen, mindez lehetne végső tanulsága az olvasott párhuzamoknak, de látásom szerint a párhuzamok végső tanulsága valami egészen más!

A tanulságot egy másik bibliai helyen olvassuk: „**De Isten, gazdag lévén irgalomban, az ő nagy szeretetért, amellyel minket szeretett, hogy minket is, akik halottak voltunk a vétkek miatt, életre keltett Krisztussal együtt – kegyelemből van üdvösségetek! – és vele együtt feltámasztott, és a mennyei világba ültetett Krisztus Jézusban, hogy megmutassa az eljövendő világban kegyelmének mérhetetlen gazdagságát irántunk való jóságából Krisztus Jézusban.**” ^{Ef. 2,4-7.}

A Máté 28. szereplői között nincsenek rosszabbak és jobbak. Emberek vannak, akik Jézus feltámadásának hírére meghallva megijednek, akik kételkednek abban, és először hitetlenkednek mind. De az egyik csoport abban válik el a másiktól, hogy felnyílik a szemük Krisztus feltámadásának valóságára. Ez pedig nem azért történik velük, mert több érdemet szereztek Jézus követésével, hanem mert a könyörülő Isten irgalmazott meg nekik! Ahogyan Pál írja: „**Hiszen kegyelemből van üdvösségetek hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.**” ^{Ef. 2,8.}

Végül csak egy kérdés vár a válaszodra! Te kinek az útját járod? Az örök vagy a tanítványok útját?